

HABRUTA NIGHT

Visiting and Praying for a Non-Jew

SHAARE ZION

לזכות עם ישראל

Visiting and Praying for a Non-Jew

If one's non-Jewish coworker or neighbor is sick, is one permitted to visit him?

One may visit a non-Jew who is sick because of peace. This is even if one goes specially to visit a non-Jew and not only to visit a Jew.

וּמְחִיבֵי קִיּוּן יְדֵי גוֹיִם בְּשָׂבִיעֵית – אֲבָל לֹא יְדֵי יִשְׂרָאֵל; וְשׂוֹאֲלִין בְּשָׁלוֹמָן, מִפְּנֵי דְרַכֵּי שְׁלוֹם.

And one may assist gentiles who work the land during the Sabbatical Year, but one may not assist Jews who do this. Similarly, one may extend greetings to gentiles on account of the ways of peace.

The halachos that apply to visiting a Jew who is sick does not apply to a non-Jew. Therefore, when visiting a non-Jew one can visit during the first and last three hours of the day, he can sit on a higher bench than the sick person, and he does not have to ask for mercy for this person.

גיטין דף סב

י"ח מש"כ טעמיה ונכח שמיעה נסיבא לה מינך ולישראל אמרין יישר ואיכא למ"ד דלעכו"ם אמר יישר ולישראל שלום עליהם משמע דלכ"ע לעכו"ם אסור לומר שלום עליך ודלא כש"ס שלנו הכא דלא אסרינן לעובד כוכבים אלא כפילת שלום וגראה דלפי' היושגמי דמחזיקים ידי נכרים בשביעית ושואלים בשלוםם חדא מילתא היא שאומר לו מרש כה טעמות: **שְׁלוֹמָא** לַמַּר פִּי בקונטרס ולא היה מתכוין לברכו אלא לכו היה לכו ול"ע שלא היא בזה גונב דעת הבבית' ועל חס ס' כן דלא קאמר אלא דאין כופלין לו שלום:

הדרן עלך הגיזקין

למלכי אמר להו דאמר רב יהודה אמר רב מנין שכוּפְּלִין שְׁלוֹם לַמֶּלֶךְ שְׁנֵאמַר: זְרוּחַ לְבַשְׂה אַת עַמְשֵׁי רֵאשׁ הַשְּׁלִישִׁים וְגו' אַמְרֵי לִיה לִיטְעוּם מַר מִיּוֹדֵי אַמְרוּ לְהוּ הַכִּי אַמְרוּ רַב יְהוּדָה אַמְרוּ רַב אַסּוּר לֹא לְאִדָּם יִשְׁטַעוּם כְּלוּם עַד שִׁיתָן מֵאֵכֶל לְבַחְמֵתוֹ שְׁנֵאמַר יִנְתִּיתָ עֵשֶׂב בְּשׂוּדָא לְבַחְמֵתָּךְ וְהָדָר וְאֵכֶלְתָּ וְשִׁבְעַת:

הדרן עלך הגיזקין

העובדים עליהם תחזיקה ידיהם: **אֲשֶׁר־סָא**. אִף הוּא לְשׁוֹן חִזּוּק כְּמוֹ אִשְׁרֵנוּהִי (מְחֻסֵּת דָּף כ"א.): **שְׁלֹמָא** לַמַּר. וְלֹא הִיא מְתֻכּוּן לְבִרְכוּ אֵלָּא לְכוּ הִיא לְרַכּוּ: **הַסָּפֵא אַחֲזוּקִי מְחֻזְקִין**. יְדִיהֶם צְדָנוּרָא צְדָנֵי הַאֲסוּר לְיִשְׂרָאֵל כְּגוֹן עֲבוֹדַת שְׂבִיעִית: **שׂוֹאֲלִים בְּשָׁלוֹמָן**. כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה מִיבְעִיא: **לְיוֹם אִידָם**. וְלֹא חִישְׁבִּין דְּלִמָּא אִזְלֵי וּמוֹדָה: **לֹא יִנְסֵי סו'**. דְּכֻיִן דְּאִתְשַׁבְּיָה כֻלֵּי הַאי דְּלִמָּא אִזְלֵי וּמוֹדֵי: **כִּי אִזְרִיין**. כִּן מוֹדָה: **פְּלַגְסָא**. חוֹלֵק עַל הַחֲכָמִים שְׂהִיא מִלְּעַדוּ לְמַר עוֹקְבָא שְׂהִיא אֵכֶל בֵּית דִּין כְּדִלְמַרְי' בְּפִרְקָא קַמָּא (לְעֵיל דָּף ל').

הדרן עלך הגיזקין

ולא ללול דבר שאין משער חישבין לנסתיה דעבד איש דמנשי ואלין מלי דיהבי ליה, אבל לה מלמדים לו ללול דמשריה ורעילא בגלל לא משתיה וזוירין ג' ה' החם בני מוריא. יתיר לעשות האמרה תורא מרשיה קאביל. וזו האילת המשיעת איתיה ל' היל' כל (מס' פלגאסא. כעל מרביה שהיה לו מרביה טע מר עוקבא שהיה אכ' כיד כדלמתיק בפי' (לעיל ג') בני ארס השומרים על וידי למוסרם למסת' והוא היה נוסח דממסר' הם (ל' ד' ר' א'.) הדרן עלך הגיזקין

Explanation to the Gemara:

It was stated above in the name of Rav that **one may not double the greeting** of *shalom* extended **to a gentile**. The Gemara relates that **Rav Ḥisda** would **greet** gentiles **first** so that he would not have to respond to the greeting extended to him with a twofold *shalom*. **Rav Kahana**, by contrast, would wait for their greeting, and then **say to them: Peace to my master**, thereby freeing himself from having to say *shalom* twice.

The mishna teaches that **one may extend greetings** to gentiles on account of the ways of peace. The Gemara asks: **Now** that it is taught that **one may assist them, is it necessary** to say that **one may extend greetings to them?** **Rav Yeiva said:** This *halakha* is necessary **only on their holidays, as it is taught in a baraita: A person may not enter the home of a gentile on his holiday and extend greetings to him**, as it appears that he is blessing him in honor of his holiday. **If he encounters him in the market, he may greet him in an undertone and in a solemn manner**, so that he does not appear to be rejoicing with him.

§ With regard to the matter of doubling one's greeting, the Gemara relates that **Rav Huna and Rav Ḥisda** were once sitting when the Sage **Geneiva** passed by alongside them. **One of them said to the other: We should stand before him**, in his honor, **for he is a son of Torah**. The other one **said to him: But should we stand before an argumentative person? In the meantime, Geneiva approached them and said to them: Peace be upon you, kings, peace be upon you, kings. They said to him: From where do you know that the Sages are called kings? He said to them: As it is written** with regard to the Torah in the book of Proverbs: **"Through me kings rule"** (Proverbs 8:15).

Rav Huna and Rav Ḥisda **said to him** further: **And from where do you know that we must double the greeting** of *shalom* extended **to kings?** **He said to them: As Rav Yehuda says that Rav says: From where is it derived that one must double the greeting** of *shalom* extended **to a king? As it is stated: "And the spirit clothed Amasai, who was chief of the captains, and he said: We are yours, David, and on your side, you son of Yishai; peace, peace be to you"** (I Chronicles 12:19), indicating that a king is greeted with a doubled *shalom*.

Rav Huna and Rav Ḥisda **said to Geneiva: Does the Master wish to taste something?** Geneiva **said to them: So says Rav Yehuda that Rav says: It is prohibited for a person to taste anything until he gives food to his animal, as it is stated** in the verse: **"And I will give grass in the field for your animals"** (Deuteronomy 11:15), **and only afterward** is it written in that verse: **"And you shall eat and be satisfied."** I have yet to feed my animal, so I may not eat.

Q&A

Praying For a Non-Jew Non-Jewish coworkers, neighbors, or clients often ask Jews to pray for them if they are ill. Is there any issue with doing so? We find that throughout history, many Jewish people have prayed for non-Jews.

1. We find that Avraham Avinu prayed for the people of Sedom.
2. We also know that Avraham Avinu prayed for Avimelech.
Some maintain that although Hashem told Avraham to pray for Avimelech, since it was for the benefit of the Jewish people, one cannot bring a proof from this to pray for other non-Jews.
3. Moshe prayed for the Mitzrim on three separate occasions. First he prayed that Hashem should remove the makkah of frogs from the Mitzrim, and Hashem answered him.
4. Then he prayed that Hashem should remove the makkah of arov, and Hashem answered him.
5. Hashem also answered Moshe when he prayed that He remove the makkah of locusts. Some want to say that praying for a non-Jew with intentions to save the entire Jewish nation is permitted, but in a regular situation praying for a non-Jew would not be allowed. In addition, everyone knew that Hashem brought the makkos and could also remove them.
6. Shlomo Hamelech told Hashem that when a non-Jew comes to pray at the Beis Hamikdash, he should be granted whatever he asks.

"וגם חרבונה זכור לטוב"

It says Charvona was remembered for good. He spoke good about Jews, so he was given good.

As noted, after Haman's face is covered, Charvona makes his appearance (as "one of the chamberlains") and starts to speak "before the king" (7:9). The very presence of Charvona is quite surprising. The general impression gleaned by the reader throughout the second party is that it is an intimate affair, with only the king, Haman, and Esther in attendance ("The king came, and Haman, to drink with Queen Esther" – 7:1). Now, suddenly, it seems that one of the king's chamberlains is also present, a chamberlain who hears the interchange between the participants, sees the king in his anger, and understands what is going on. This surprise, of course, highlights an even bigger surprise: the fact that Charvona speaks. With no special invitation, Charvona dares to open his mouth and tell the king about the gallows that Haman has prepared. It must be remembered that Haman never had the opportunity to request the king's permission to hang Mordekhai (since, as he was about to do so, the king asked him, "What should be done for a man whom the king seeks to honor?"), and hence this is the first that the king hears of the tall gallows at Haman's house. Why does Charvona speak up here as he does? How is he not afraid to interfere in the party that is going on, while the king is so angry?

Apparently, it was clear to everyone present which way the king's mood was inclined, and Charvona simply reflected this mood. If we accept Ibn Ezra's thesis that "the servants covered Haman's face," then we must conclude that the king revealed publicly his anger towards Haman, and it then becomes clear how Charvona knew that he could speak out against Haman with no fear of punishment. The literary molding of this scene in such a way as to portray Charvona as suddenly speaking up in the middle of an interchange, with no special invitation, conveys a sense of serendipity. From Haman's point of view, nothing could be more mortifying at this moment than the mention of his attempt to put one of the king's most loyal subjects to death. Yet, this fact is mentioned by Charvona, who – seemingly – has nothing at all to do with the plot.

The Sefer Chassidim says that if one sends a non-Jew to a faraway place, he may pray for his safe return.

ספר חסידים

רנז וקראתם אותי והלכתם והתפללתם אינו תפלה שהוא
בהליכה • כגון הרכב או כשאדם נרדף
ללכת בדרך יתפלל תפלה להושיע מכל אויב ואורב בדרך •
ד"א כשאדם נכנס בעיר שאינו יכול בכוחו להתפלל מפני
בני אדם מוטב שיתפלל בדרך או כשיודע שבבית אינו מקום
שהוא טהור או שאינו נכון להתפלל שם • אז ילך למקום טהור
וגוה נדק לפניו והלך וישם לדרך שעשו יהודי ששלט נכרי
למרחקים וכול לנקש עליו שישוב לשלום שאם לא ישוב קו
שמא יעלילו על היהודים :

ספר חסידים

תשצ אה יש נכרו שעה טובות ליהודים וכולים
לנקש להקב"ה שיקל כדונו וכן וכולים
לנקש על מומר שעה טובה ליהודים וכן א"ר יוחנן על
סדנוא ו"ל לפי שדבר על המן אבל נכרו רע וכן מומר רע אין
לנקש עליו ויחמק אחר על עשו וסן רשע והשיבו לו כל למד
נדק ודוד נקש על אנשלוס להנילו מדינה של גיהנם
כי נרמה של דוד היה אם לא חטא בדבר אוריה לא היה
אנשלוס חוטא ונר המנקש על אבו ועל אמו לא יועיל
להקל מדינם ואם אבו ואמו של נדיק החטואו את הרבים
אפי לנן אין לנקש להיטיב לנשמתן דכתיב ושם רשעים
ירקב:

The Sefer Chassidim says that if a non-Jew did good for Jews, one can daven to Hashem on his behalf. Although the halachah says one may not lift a non-Jew (if there will be no animosity), praying for him is not included in this halachah since he is not doing an action with his hands that lifts him.¹⁸ A proof to this concept is from Megillat Esther. As we know, Mordechai overheard the plot of Bigtan and Teresh to kill Achashveirosh, and Mordechai saved Achashveirosh from this plan. How was this possible if we don't lift up non-Jews when there is no animosity? There would have been no animosity toward Mordechai, since no one knew that he overheard their plot. However, saving a non-Jew either through prayer or being instrumental in saving a non-Jew is permitted.

The Gemara in Berachot discusses a situation where Bruriah told her husband that it would be better to pray that the sins of non-Jews go away and they should improve their actions than they should die.

הנהו בריוני דהו ב'שבכותיה דרבי מאיר נהו קא מצ'ערו ליה טובא. הנה קא בעי רבי מאיר רחמי עלוהו פי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוךא דביתהו: מאי דעתך — משום דכתיב "תמו חטאים", מי כתיב "חוטאים"? "חטאים" כתיב.

With regard to the statement of Rabbi Yehuda, son of Rabbi Shimon ben Pazi, that David did not say *Halleluya* until he saw the downfall of the wicked, the Gemara relates: **There were these hooligans in Rabbi Meir's neighborhood who caused him a great deal of anguish. Rabbi Meir prayed for God to have mercy on them, that they should die. Rabbi Meir's wife, Berurya, said to him: What is your thinking?** On what basis do you pray for the death of these hooligans? Do you base yourself on the verse, **as it is written: "Let sins cease from the land"** (Psalms 104:35), which you interpret to mean that the world would be better if the wicked were destroyed? **But is it written, let sinners cease?" Let sins cease, is written.**

ועוד, שפיל לסיפיה דקרא "ורשעים עוד אינם", כינן ד"תמו חטאים" "ורשעים עוד אינם"? אלא בעי רחמי עלוהו דלקדו בתשובה, "ורשעים עוד אינם". בעא רחמי עלוהו, וקדו בתשובה.

Moreover, go to the end of the verse, where it says: "And the wicked will be no more." If, as you suggest, **transgressions shall cease** refers to the demise of the evildoers, how is it possible that **the wicked will be no more**, i.e., that they will no longer be evil? **Rather, pray for God to have mercy on them, that they should repent.**

Rabbi Meir saw that Berurya was correct **and he prayed for God to have mercy on them, and they repented.**

יחווה דעת חלק ו סימן ס

שאלה האם מותר לו לו להתפלל על אביו הנכרי השוכב על ערש דוי שה' ישלח דברו וירפאהו והאם מותר לאחר מותו לומר קדיש?

תשובה לשון מרן שולחן ערוך סימן קנח סעיף א "עובדי עבודה זרה אסור להצילם אם נטו למות ואין לרפואתם אפילו בשכר אם לא במקום איבה

הרמב"ם שהיה רופא לישמעאלים בארץ מצרים מפני שאין הישמעאלים עובדי עבודה זרה וכל שאינו עובד עבודה זרה מותר לרפאותו אפילו בחנם אף על פי שאין לחוש לו משום איבה ואם כן להתפלל ודאי שכן

ואפילו אם הוריו נוצרים שמשותפים שם שמים ודבר אחר אין דינם כעובדי עבודה זרה שלא נזוהרו בני נח על השיתוף מותר לרפאותם וכן להתפלל בעדם ויש חולקים וסוברים דהם עובדי עבודה זרה

איך שיהיה יש לומר שדוקא לרפאות יש לומר שאסור אלא אם כן יש איבה אבל להתפלל ואם אינו ראוי הטוב בעיני ה' יעשה וכל שכן אם הגוי אומר שיתפלל עליו שמותר

חכם יצחק עטייה בספר רוב דגן כ' אם הוא בידעו ומכירו שהוא מחסידי אומות העולם ושומר שבע מצות בני נח פשוט מאד שמותר לברכו ולהתפלל עליו אבל אם הוא מסופק ואינו מכיר במעשיו יתפלל עליו שיחזור למוטב ויתרפה

נכון אחרי מות אביו של הגר נכון שיאמר קדיש לעילוי נשמת כיון שהולידו לחיי עולם הזה וגרם שיזכה להסתפח בנחלת ה' ולהכיר האמת ראוי להפלל בעדו להצילו מבאר שחת

Convert Praying for a Non-Jewish Parent

May a convert pray for his non-Jewish parent? A factor to be lenient in this case is that the convert's parents brought him into this world, giving him the ability to become who he is today. Therefore, one may pray for a non-Jewish parent (and even recite Kaddish after the parent dies).

Non-Jew Who Dies

If one is pained by the passing of a non-Jew, such as a coworker or client, he may say Baruch Dayan Ha'Emes upon hearing of his death. There is a discussion whether praying for a non-Jew after who died helps.